

Tjänsteutlåtande

Utfärdat 2024-05-28

Ärendenummer SLK-2024-00450

Handläggare

Petra Senthén

Telefon: 031-368 03 35

E-post: petra.senthen@stadshuset.goteborg.se

Remiss från finansdepartementet - En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22)

Förslag till beslut

I kommunstyrelsen:

Yttrande över remissen En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22) i enlighet med bilaga 2 till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande, översänds till Finansdepartementet.

Sammanfattning

Göteborgs Stad har den 11 april 2024 fått remissen En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22) för yttrande. Yttrandet ska vara Finansdepartementet tillhanda senast den 11 juli 2024.

Utredningens uppdrag har varit att utreda hanteringen av EU-medel i Sverige som handläggs gemensamt med Europeiska kommissionen. Utredningen har omfattat dels en kartläggning av de offentliga myndigheter och andra aktörer som förvaltar, hanterar eller granskar EU-medel, dels en bedömning av den samlade organisationens ändamålsenlighet och effektivitet.

Merparten av de EU-medel som staden erhåller är av den typ som utredningen avser. Stadsledningskontoret har i sitt svar avgränsat sig till utredningens förslag gällande EU-medel som bedöms vara mest relevanta för staden. Med denna avgränsning instämmer stadsledningskontoret i huvudsak i utredningens bedömningar och förslag. Stadsledningskontorets bedömning är att Jordbruksverket kan kvarstå som förvaltande myndighet för stöd till lokalt ledd utveckling med Leader-metoden inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Vidare bedömer stadsledningskontoret att det är ett konstruktivt förslag att Tillväxtverket blir enda förvaltande myndighet för Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Europeiska socialfonden (ESF). Stadsledningskontoret menar att fortsatt regional och lokal förankring liksom kraftsamling för innovation är viktiga faktorer att ta hänsyn till om antalet regionala ERUF-program förändras. Avseende förslag om system med regionala referensgrupper i stället för dagens regionala strukturfondspartnerskap anser stadsledningskontoret att utredningen behöver förtydliga hur förslaget påverkar regionalt utvecklingsansvariga myndigheters uppdrag.

Förslagen om dels anslutning till den EU-gemensamma digitala plattformen för administration av EU-medel, dels en nationell anmälningsskyldighet för statliga

myndigheter vid misstänkt brottslighet med EU-medel är däremot väl motiverade enligt stadsledningskontorets bedömning. Det senare förslaget är i linje med Göteborgs Stads program för trygghetsskapande och brottsförebyggande program 2022-2026.

Bedömning ur ekonomisk dimension

Ärendet har en uttalad ekonomisk dimension då det handlar om ny organisation för statlig förvaltning av viss typ av EU-medel. Göteborgs Stad tillsammans med kommunalförbundet Göteborgsregionen har historiskt sett varit bland de största mottagarna i Västsverige av sådana EU-medel. Organisation av förvaltningen av dessa EU-medel har betydelse för organisationer som ansöker om EU-medel men också för organisationer som ingår i flernivåstyrningen av EU-medel. Göteborgs Stad både ansöker om EU-medlen och deltar i styrningen av EU-medel.

Utredningen omfattar bland annat EU-medel som syftar till regional och lokal utveckling för sammanhållning inom EU. Därmed har den ekonomiska hållbarhetsdimensionen koppling till övriga två hållbarhetsdimensioner.

Bedömning ur ekologisk dimension

Stadsledningskontoret har inte funnit några direkta aspekter på frågan utifrån ekologisk dimension. Däremot finns indirekt sådana aspekter då den typ av EU-medel som ärendet avser i stor utsträckning av är inriktade på insatser för miljö, klimat och energi på regional och lokal nivå.

Bedömning ur social dimension

Ärendet avser EU-medel för en bred målgrupp: invånare, anställda, mindre företag, civilsamhälle och akademi. Enligt program för EU-medlen finns krav på aktiviteter med tydlig inriktning på till exempel jämställdhet, funktionsnedsättning, integration eller olika åldersgrupper. EU-medel syftar dessutom till att uppnå mervärden genom samarbete inom Europa till exempel ökad kompetens, snabbare genomförande och fokus på EU:s gemensamma mål till exempel europeiska pelaren för sociala rättigheter och EU:s urbana agenda.

De EU-medel som förslaget till yttrandet avser grundar sig på den så kallade partnerskapsprincipen eller principen av flernivåstyret. Regelverket för sådana EU-medel ställer krav på att aktörer från lokala och regionala myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer samt företrädare för civilsamhället ska vara involverade under hela den tidsperiod som EU-medlen avser; från programplanering och genomförande till övervakning och utvärdering. Principen ställer även krav på ett nära samarbete mellan kommissionen och offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå i medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter samt organisationer som företräder det civila samhället.

Bilagor

1. Sammanfattning En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22)
2. Förslag till yttrande över En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22)

Ärendet

Göteborgs Stad har den 11 april 2024 fått remissen En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22) för yttrande. Yttrandet ska vara Finansdepartementet till handa den 11 juli 2024.

Beskrivning av ärendet

Stadsledningskontoret har berett remissen utan underremittering. Som en del av beredningen har stadsledningskontoret deltagit i SKR:s remisskonferens.

Stadsledningskontoret har avgränsat sitt svar till Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF) samt Europeiska jordbruksfonden för lokalt ledd utveckling. Avgränsningen är gjord utifrån att dessa EU-medel är relevanta för staden idag och förväntas så vara inom överskådlig framtid.

Utredningen uppdrag

Enligt Regeringens direktiv har utredningen om en ny organisation för förvaltning av EU-medel haft uppdrag att kartlägga de offentliga myndigheter och andra aktörer som förvaltar, hanterar eller granskar EU-medel och bedöma den samlade organisationens ändamålsenlighet och effektivitet. Syftet med utredningen har varit att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv hantering av EU-medel i Sverige, samtidigt som rättssäkerheten ska tillförsäkras. Utredningen har tolkat direktivet som ett uppdrag att utreda och lämna förslag inom följande tre områden:

- Den samlade organisatoriska strukturen och ansvarsfördelningen för hantering av EU-medel.
- En gemensam teknisk plattform för hantering av EU-medel, om utredaren bedömer att en plattform behövs.
- Skyldigheten för samtliga berörda myndigheter att anmäla misstänkt brottslighet.

Utredningen har enligt direktivet begränsats till sådana medel som hanteras gemensamt av Europeiska kommissionen och Sverige. Utgångspunkt för utredningen är systemperspektivet. En kartläggning har gjorts av hur den samlade organisationen fungerar i dag och från helhetspotentialen med alternativa sätt att lösa ansvarsfördelningen. Nuvarande hantering av EU-medel med delad förvaltning är huvudsakligen organiserad utifrån en logik om sakområdesansvar, men enligt utredningen skulle logiken istället kunna utgå från processkunskap.

Sammanfattning av utredningens övervägande och förslag

Olika politiska mål och delvis olika regelverk för EU-medlen är, enligt utredningen, utmaningar för organisationen av medelsförvaltningen. Utredningen menar att en ny organisation bör beakta dels myndigheternas logik, uppdrag och mål dels EU-medlens mål och regelverk. Kombinerar de olika delarna finns, hävda utredningen, förutsättningar för eftersträevade skalfördelar och synergier.

Den genomförda kartläggningen visar att det finns såväl fondövergripande som fond- och myndighetsspecifika utmaningar och problem. Exempel på utmaningar och problem som utredningen har identifierat är höga förvaltningskostnader, låg nyttjandegrad i vissa regioner och myndigheternas skilda ärendehanteringssystem. Riksrevisionen har på senare år granskat och lämnat rekommendationer avseende dels regeringens styrning och organisering av den regional utvecklingspolitiken, dels systemet med regionala

strukturfondspartnerskap för ERUF och ESF. Även EU-kommissionens revisorer har haft synpunkter på det för Sverige unika systemet med regionala strukturfondspartnerskap.

Samtidigt finns områden som fungerar i stort sett väl inom dagens förvaltning av EU-medel, enligt utredningen. Inom dessa områden kan istället finnas potentiella samordningsvinster att ta tillvara. Utredningen ser även potential att öka EU-medlens flexibilitet som kan möjliggöra anpassning till oväntade förändringar under den sjuåriga giltighetstiden. Dessutom förordar utredningen att tillgängliga EU-medel ska vara överskådliga och enkla att ansöka om.

Utredningen gör jämförelser med motsvarande organisation i andra EU-länder. Jämförelsen bekräftar, enligt utredningen, slutsatser som har kunnat dras av nuvarande svenska förhållanden.

Leader inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling

Inför programperioden 2014–2020 centraliserades hanteringen av lokalt ledd utveckling genom Leader-metoden från 21 länsstyrelser till Jordbruksverket. Bakgrunden var bland annat att fyra gemensamt förvaltrade EU-fonder skulle finansiera Leader-insatser istället för som tidigare två EU-fonder. Handläggningen blev därmed mer komplex. I den nuvarande programperioden 2021-2027 finansieras Leader-insatser enbart av Europeiska jordbruksfonden. Jordbruksverket handlägger och verkställer utbetalningar från fonden.

I samband med start av innevarande programperiod föreslog länsstyrelserna att handläggningen av Leader skulle flyttas tillbaka till dessa myndigheter. Jordbruksverket argumenterade för att handläggningen av Leader skulle kvarstå inom verket. Utredningen bedömer att de skäl som Länsstyrelserna angav, det vill säga en ökad möjlighet att utföra det regionala främjande uppdraget, inte väger upp nackdelarna som en flytt skulle innebära. Huvudskälen för bedömningen är att den samlade processen enklare kan utvecklas och förbättras om Jordbruksverket har det samlade ansvaret för hela kedjan av normering, handläggning och kontroll. Ytterligare ett skäl som utredningen för fram är enkelhet för stödmottagarna.

Utredningen bedömer att stöd till lokalt ledd utveckling med Leader-metoden även fortsättningsvis bör hanteras av Jordbruksverket.

Tillväxtverket som en förvaltande myndighet för ERUF och ESF

Ett samlat förvaltningsansvar för ERUF och ESF (samt Fonden för rättvis omställning, som i nuläget inte berör Göteborg) inom en enda myndighet kan, enligt utredningen, innebära en möjlighet för statlig förvaltning att minska administrativa kostnader, öka kompetens gällande hantering av EU-fonder och förbättra förutsättningarna för synergier i genomförandet. Även rättssäkerheten i termer av ökad likvärdighet kan stärkas. Utredningen har även övervägt vilken av de två befintliga myndigheterna ESF-rådet och Tillväxtverket, alternativt en ny myndighet, som skulle kunna vara bäst lämpad som en förvaltande myndighet. Övervägandena har bland annat avsett möjligheten att uppnå synergier med övrig verksamhet inom myndigheten och myndighetens förutsättningar för nya uppdrag. Vidare har beaktats att Tillväxtverket har ett bredare uppdrag och en bredare kompetens än ESF-rådet, som endast hanterar ett fåtal EU-medel med inriktning främst på kompetensförsörjning och personer långt från arbetsmarknaden.

Utredningen har även undersökt negativa och positiva konsekvenser för övrig verksamhet om en helt ny myndighet skulle ta över de EU-medel som Tillväxtverket hanterar.

Bland annat noteras att regioner och kommuner är stora stödmottagare och projektägare för ERUF och ESF. De har dessutom upparbetade och löpande kontakter med Tillväxtverket, ESF-rådet och Sveriges Kommuner och Regioner. Ny myndighet behöver ha kapacitet att förvalta dessa kontakter, konstaterar utredningen.

Dessutom konstaterar utredningen att ESF-rådet och det nationella programmet ESF+ är en del av arbetsmarknadspolitiken och ett verktyg inom den nationella arbetsmarknadspolitiken. Även om arbetsmarknadspolitiken har regionala perspektiv, och kommuner och regioner vill ha och har inflytande över detta politikområde, är styrningen och finansieringen till största delen nationell. Regional utveckling finansieras till största delen med statliga och EU-medel. Därmed är regional utveckling ett politikområde som på ett annat sätt än arbetsmarknadspolitiken är en fråga för regionernas inflytande. Det gör att ESF-rådets och Tillväxtverkets har olika uppdrag.

Skulle Tillväxtverket överta ESF-rådets uppdrag innebär det, enligt utredningen, en förändring av myndighetens verksamhet. Då skulle arbetsmarknadspolitiska insatser och insatser som rör social inkludering läggas till insatser för regional tillväxt, som därmed skulle få en mer direkt koppling till kompetensutveckling och arbetsmarknadspolitik. Ytterligare en förändring skulle vara att hantering av EU-medel för individer skulle läggas till redan befintlig hantering av EU-medel för olika verksamheter och organisationer. Utredningen framhåller att ”smart specialisering” är ett verktyg som EU-kommissionen tillhandahåller för att länka samman tillväxt och sysselsättning.

Blir Tillväxtverket förvaltande myndighet för både ERUF och ESF kan denna förändring påverka styrningen av fonderna. Utredningen menar att Tillväxtverket kommer att behöva utveckla rutiner för omhändertagande av styrning från olika departement. Dessutom kommer ett särskilt fokus att krävas för att hålla ihop styrningen. Risk finns annars för att genomförandet av någon av fonderna äventyras och att värdena som samordnad förvaltning av ERUF och ESF förväntas ge inte kan uppnås.

Förslaget från utredningen är att ansvaret att vara förvaltande myndighet för programmen inom ESF och ERUF läggs på Tillväxtverket.

Antal ERUF-program

Utredningen har även undersökt alternativ till nuvarande åtta regionala och ett nationellt program för ERUF. Huvudalternativ är ett enda nationellt ERUF-program. Enligt utredningen kan andra sätt finnas än nuvarande för att dela in och avgränsa program och handlingsplaner. Förändrad indelning kan inverka på den geografiska tilldelningen av EU-medel och organisation av förvaltande myndighet. Utredningen tar inte ställning i frågan om antal ERUF-program men uppmärksammar att indelningen behöver ta hänsyn till geografisk logik, regionala förutsättningar och behov samt övriga indelningar som finns. Utifrån gjorda erfarenheter av bland annat förvaltning av EU-medel under pandemin drar utredningen slutsatsen att ERUF-program med regionala indikativa budgetramar kan vara mer effektiva och ändamålsenliga än budgetramar som är i förväg bestämda för ERUF-programmen och som kan vara svåra att justera i efterhand.

Utredningens sammanlagda bedömning är att antalet regionala program inom ERUF bör minska under kommande programperiod.

Förvaltning av Interreg

Interreg-programmen finansieras av ERUF och är inte nationella utan interregionala och transnationella. De totala kostnaderna för förvaltning av Interreg-programmen är förhållandevis små.

Enligt utredningen behöver förvaltningen av Interreg-programmen ta hänsyn till samtliga deltagande länders regionala behov och förutsättningar. Vad som skulle vara mest effektivt ur en svensk förvaltningskontext, i form av samordning av funktioner, skalfördelar, enhetlig hantering i relation till det svenska regelverket samt Tillväxtverkets rutiner, kan därför inte per se genomföras i förvaltningen av de olika Interreg-programmen. Förändring av förvaltande myndighet för Interreg-program behöver föregås av och genomföras i nära dialog mellan deltagande länder. En utgångspunkt för Sverige i en sådan dialog bör, enligt utredningen, vara Interreg-programmens gränsöverskridande perspektiv och att detta ger vissa begränsningar i förutsättningarna att skapa enhetlighet och synergier i såväl förvaltningen av programmen som i genomförandet. En grundläggande aspekt i förutsättningar för val av förvaltande myndighet för Interreg är att Sverige inte har ensam rådighet över detta val.

System med regionala strukturfondspartnerskap

Utredningen föreslår i första hand att dagens system av regionala strukturfondspartnerskap, som är fristående och prioriterar projekt som ansöker om stöd från ERUF och ESF, ska ersättas av ett system med regionala referensgrupper, som utgör särskilda organ inom en förvaltande myndighet och svarar för det strategiska arbetet med att ta fram utlysningsplaner och utlysningstexter för Sveriges program för ERUF och ESF. Införandet av regionala referensgrupper kan, bedömer utredningen, ske stegvist med start den 1 juli 2025.

Bakgrunden till utredningen förslag är, utöver regeringens uppdrag, att såväl Riksrevisionen som EU-kommissionens revisorer på senare år har uttryckt kritik mot systemet med regionala strukturfondspartnerskap. EU-kommissionens kritik har avsett faktum att förvaltande myndigheter är bundna av de regionala strukturfondspartnerskapens prioriteringar och framhållit att detta inte är förenligt med det EU-rättsliga regelverket kring den förvaltande myndighetens roll och ansvar. Enligt EU:s nuvarande regelverk ska varje medlemsstat för varje program för genomförande av ERUF och ESF organisera och genomföra ett omfattande partnerskap i enlighet med sin institutionella och rättsliga ram och med beaktande av fondernas särdrag. Vidare ska partnerskapen verka i enlighet med principen om flernivåstyre och med en nedifrån och upp-strategi. EU:s regelverk anger även att medlemsstaten ska samverka med partnerskapen vid utformningen, genomförandet och utvärderingen av program. Förvaltande myndighet ska ha huvudansvaret för att fonderna genomförs ändamålsenligt och effektivt.

När systemet av regionala strukturfondspartnerskap infördes 2007, hade Sverige varit medlem i EU sedan 1995 och hade endast erfarenhet av en programperiod för ERUF och ESF (2000-2006). De regionala strukturfondspartnerskapens ansvar har sedan dess varit att prioritera projekt som ansöker om EU-medel från ERUF och ESF. Systemet är baserat på förslag från den av regeringen tillsatta Organisationsutredningen för regional tillväxt (N 2005:01) men därefter har inte varit föremål för utvärderande regeringsuppdrag, granskningar eller offentliga utredning.

Den nu aktuella utredningen om ny organisation för förvaltning av EU-medel betonar att integrering av regionala partnerskap i förvaltande myndighet kan bidra till dels större enhetlighet mellan EU-fonderna och regionerna, dels ökade förutsättningar för en effektiv administration. Det nya systemet syftar även till att ta tillvara synergier mellan EU-fonderna och skalfördelar inom statlig förvaltning. Utredningen konstaterar att trots att EU-fonderna skiljer sig åt i många avseenden ingår de i samma system med regionala strukturfondspartnerskap. I systemet ingår även förvaltande myndighet. Sammanförs EU-fonderna under en och samma förvaltande myndighet kan, menar utredningen, även ansvaret för regionala partnerskap samlas och ett gemensamt sekretariat inrättas. Därmed kan statens behov av ökad formell enhetlighet i systemet och stärkt styrning tillgodoses. Andra fördelar, enligt, utredningen, är möjligheterna att stärka insynen, kontrollen och uppföljningen av partnerskapens verksamhet. Dessutom är det viktigt att partnerskapens betydelse i hanteringen av de två EU-fonderna klargörs och att detta avspeglas i såväl organisationsstruktur som i reglering. De nya regionala rådgivande organen ska ha till uppgift att bidra strategiskt till utformningen av utlysningar av EU-medel till exempel inriktning och tidpunkt. De ska ha ett självständigt ansvar för rekommendationerna som de lämnar.

Utredningen föreslår att samma process som tidigare ska tillämpas vid urval av ledamöter som ska ingå i partnerskapet. Regeringen ska även framöver utse ordförande för partnerskapen och den övergripande sammansättningen. Förvaltande myndighet ska även framöver utse övriga ledamöter efter nominering från de aktörer som är representerade i partnerskapen. Enligt utredningen bör däremot antalet ledamöter inte vara fler än 15 men inte färre än 12 samt de ledamöter som är förtroendevalda representanter för kommuner och regioner i berörda län (samt i vissa fall Sametinget) fortsatt att vara i majoritet. Utredningen motiverar det minskade antalet ledamöter med att det har framkommit att flertalet såväl program- och regionansvariga som ledamöter och sekreterare i partnerskapen upplever att diskussionsklimatet hämmas av en alltför stor grupp.

Enligt utredningens förslag ska förvaltande myndighets ledning precis som i dag ansvara för att de regionala referensgrupperna tilldelas medel och resurser för sin verksamhet. Ledningens ska även ha ansvar för att tillse att verksamheten bedrivs effektivt och enligt gällande rätt och de förpliktelser som följer av Sveriges medlemskap i EU, att den redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt samt att hushålla väl med statens medel.

Plattform och anmälningsskyldighet

Utredningen har undersökt möjligheten för berörda statliga myndigheter att dela information och att anmäla misstänkt brottslighet med EU-medel.

Syftet med informationsdelningen skulle vara att uppfylla högt ställda krav på granskning och kontroll. Utredningen anser att förvaltande myndigheter behöver kunna dela information om EU-stöd på ett mer systematiskt sätt än i dag. EU-kommissionen har tagit fram ett verktyg för datautvinning och riskbedömning som andra EU-länder redan använder. Utredningen bedömer att anslutning till det gemensamma EU-verktyget kan öka svenska myndigheters förmåga att upptäcka dubbelfinansiering, intressekonflikter och oegentligheter på ett ändamålsenligt, effektivt och rättssäkert sätt. Idag skiljer sig ärendehanteringen avseende EU-medel åt mellan statliga myndigheter. Eftersom befintliga EU-gemensamma verktyg bedöms kunna tillgodose förvaltande myndigheters behov lämnar utredningen inga andra förslag.

Efter genomlysning av dels juridiska aspekter på anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet med EU-medel, dels myndigheters rutiner och arbete med att göra sådana anmälningar, är utredningens slutsats att behov finns av en ny, lagstadgad anmälningsskyldighet för förvaltande myndigheter vid misstänkt brottslighet med EU-medel. Ny lag om ett effektivt skydd för vissa EU-medel föreslås träda i kraft den 1 juli 2025.

Stadsledningskontorets bedömning

Stadsledningskontoret har avgränsat sitt svar till Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF) samt Europeiska jordbruksfonden för lokalt ledd utveckling. Avgränsningen är gjord utifrån att dessa EU-medel är relevanta för staden idag och förväntas så vara inom överskådlig framtid.

Stadsledningskontoret delar i stor utsträckning utredningens bedömningar men anser att vissa bedömningar och förslag ger anledning till medskick.

Stadsledningskontoret har inga invändningar mot utredningens förslag att Jordbruksverket fortsätter att hantera det stöd till lokalt ledd utveckling med Leader-metoden, som finns inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Vidare är stadsledningskontoret positivt till förslaget att Tillväxtverket blir den enda förvaltande myndigheten för ERUF och ESF varmed ESF-råd avvecklas. Stadsledningskontoret bedömer att sådan samlad fondförvaltning kan underlätta fondsamordnade insatser för hållbar urban utveckling i linje med EU:s urbana agenda och storstäders utmaningar. Hittills har fondsamordnade insatser inte varit möjliga inom den svenska myndighetsstrukturen. I sammanhanget uppmärksammar stadsledningskontoret att integrerade territoriella investeringar och Leader är metoder som EU erbjuder för territoriell utveckling finansierad av ERUF och ESF. Göteborgs Stad har tillämpat båda metoderna. De är reglerade gemensamt i ett kapitel i Förordningen (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021-2027. Trots detta berör utredningen inte integrerade territoriella investeringar utan endast Leader och då utifrån ett landsbygdsperspektiv, inte ett urbant perspektiv. Sammanhållningspolitiken, EU:s viktigaste investeringsverktyg för att med ERUF och ESF skapa tillväxt och sysselsättning lokalt och regionalt i Europa, ska utgå ifrån alla typer av lokala och regionala perspektiv och behov.

Stadsledningskontoret menar att det är viktigt att värna denna möjlighet även om antalet ERUF-program skulle minska efter år 2027, såsom utredningen föreslår. Det samma gäller fortsatt fokus på innovation, främst avseende EU-medel från ERUF. Vidare menar stadsledningskontoret att utredningens förslag om anslutning till den EU-gemensamma digitala plattformen för administration av EU-medel är väl motiverat. Utredningens förslag om införande av anmälningsskyldighet för statliga myndigheter vid misstänkt brottslighet med EU-medel anser stadsledningskontoret är en viktig förändring i linje med Göteborgs Stads trygghetsskapande och brottsförebyggande program 2022-2026.

Delaktighet i styrningen av EU-medel för genomförande av sammanhållningspolitiken i Västsverige är, enligt stadsledningskontoret, en betydande del av stadens aktiva roll för regionala utveckling i storstadsregionen Göteborg och Västsverige. Göteborgs Stad har ingått i Västsveriges strukturfondspartnerskap sedan det introducerades 2007. Utifrån dessa erfarenheter är det relevant att lämna inspel gällande föreslagen förändring av de regionala strukturfondspartnerskapen.

Förändringen innebär att de regionala strukturfondspartnerskapen, som hittills har varit fristående och prioriterat projektmedel från ERUF och ESF, ska avvecklas och ersätts med regionala referensgrupper inom Tillväxtverket och med uppgift att ge Tillväxtverket strategiska råd inför utlysning av EU-medel. Eftersom utredningen är avgränsad till statlig förvaltning beskriver den inte vad förslaget kan innebära för regionalt utvecklingsansvariga myndigheter och inte heller för övriga organisationer som ingår i nuvarande strukturfondspartnerskapen såsom kommuner.

Stadsledningskontoret gör bedömningen att den föreslagna förändringen kan få konsekvenser för kommunalt och regionalt myndighetsuppdrag, i vissa fall med risk för målkonflikt. Det skulle i så fall inte överensstämma med partnerskapsprincipen. Stadsledningskontoret föreslår därför att utredningen kompletteras med en beskrivning av föreslagna förändringar i förhållande till regionalt utvecklingsansvariga myndigheter. Stadsledningskontoret menar även att avvecklingen av systemet med regionala partnerskap och införandet av ett nytt system visserligen behöver ske stegvis såsom utredningen föreslår, men att tidpunkten för det första steget förutsätter mer eftertanke och tid än vad det föreslagna datumet den 1 juli 2025 medger.

Jonas Kinnander

Eva Hessman

Direktör Ärende och utredning

Stadsdirektör

Sammanfattning

En ny organisation för förvaltning av EU-medel

Betänkande av Utredningen om hantering av EU-medel (SOU 2024:22)

Utredningsuppdraget

Vårt uppdrag har varit att utreda förvaltningen av EU-medel i Sverige. Syftet med utredningen har varit att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv hantering av sådana medel. I enlighet med direktiven lämnar vi förslag inom två områden:

- En organisatorisk struktur och ansvarsfördelning som möjliggör en mer ändamålsenlig, effektiv och rättssäker förvaltning av EU-medel, som samtidigt lever upp till de krav som ställs av EU.
- Skyldigheten för berörda myndigheter att anmäla misstänkt brottslighet.

I enlighet med direktivet har vi också analyserat behovet av en gemensam plattform för hantering av information om EU-medel. På det området lämnar utredningen inga förslag, utan bedömer att de behov som finns kan tillgodoses av EU-gemensamma verktyg.

Utredningen har begränsats till EU-medel som hanteras genom så kallad delad förvaltning, det vill säga gemensamt av Europeiska kommissionen och Sverige. Det innebär att utredningen omfattar förslag och bedömningar rörande hanteringen av Europeiska garantifonden för jordbruket, Europeiska jordbruksfonden för landsbygds-utveckling, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet, Fonden för en rättvis omställning samt Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

Utredningens utgångspunkter

Systemperspektivet har varit en viktig utgångspunkt för utredningen. Det betyder att vi inte primärt har varit intresserade av hur enskilda myndigheter kan optimera sina verksamheter utan snarare av hur de tillsammans bidrar till måluppfyllelse för systemet som helhet. Utredningens förslag har följaktligen utgått från hur den samlade organisationen fungerar i dag och från helhetspotentialen med alternativa sätt att lösa ansvarsfördelningen.

I dag är hanteringen av EU-medel med delad förvaltning huvudsakligen organiserad utifrån en logik om sakområdesansvar. Att utgå från sakområdesansvaret har fördelen att EU-medlen som kommer Sverige till del kan göra nytta tillsammans med nationella medel i syfte att uppnå politiska mål. Ett alternativt sätt att organisera hanteringen av EU-medel skulle kunna vara att i stället utgå från processkunskap, det vill säga kunskapen om hur de gemensamma regel-verken för EU-medel ska tillämpas. En ansvarsfördelning utifrån processkunskap kan ha fördelar såsom korrekt medelshantering, utbetalningar i tid och minskad risk för fel.

De olika EU-fonderna som Sverige tar emot medel från har olika politiska mål och delvis olika regelverk. Det innebär att avvägningen mellan en ansvarsfördelning utifrån sakområde respektive processkunskap kräver eftertanke. Organisationens kan inte enbart baseras på vare sig sakkunskap eller EU-medel som gemensam nämnare. Det behöver utöver gemensamma regelverk också finnas kopplingar mellan verksamheternas processer, perspektiv, politiska mål och uppdrag. Det är när dessa delar kombineras som vi ser att det finns förutsättningar för skalfördelar och synergier.

Utifrån den kartläggning av dagens förvaltning som utredningen genomfört står det klart att det finns såväl fondövergripande som fond- och myndighetsspecifika utmaningar och problem med dagens förvaltning av EU-medel. Samtidigt finns det områden som i stort fungerar väl, men där det kan finnas samordningsfördelar. Utredningens förslag syftar till att komma till rätta med utmaningarna samtidigt som vi vill kunna dra nytta av möjliga synergier och skapa en förvaltningsstruktur som bygger på principer som ska vara hållbara över tid. Som vår internationella utblick visar finns det också erfarenheter från andra medlemsstater som stärker våra slutsatser.

Vägledande principer

I enlighet med direktivet har utredningen formulerat ett antal principer som vi anser bör vara vägledande för en ändamålsenlig organisering inför den programperiod som startar 2028. Framtidens fondförvaltning behöver bland annat vara flexibel så att den kan hantera tillkommande uppgifter och förändrad politisk inriktning. Ansvar och befogenheter bör följas åt så att det finns goda förutsättningar för styrning och ansvarsutkrävande. Möjligheter till synergier mellan fonder samt mellan fondförvaltning och myndigheternas verksamhet i övrigt bör beaktas. Samordning, centralisering eller koncentration av uppgifter och verksamheter bör övervägas där det finns skalfördelar. Stödmottagarperspektivet är centralt och utöver rättssäkerhetsaspekter som likabehandling och objektivitet är överskådlighet och enkelhet viktiga principer att beakta i den framtida förvaltningsstrukturen.

Ovan nämnda principer har tillsammans med utredningens kartläggning och analys av den nuvarande förvaltningens utmaningar lagt grunden för våra förslag. Det är vår förhoppning att principerna, även om olika vägval kan göras, ska vara långsiktigt vägledande för en ändamålsenlig, effektiv och rättssäker förvaltning av EU-medel.

Uppdraget att säkerställa en mer ändamålsenlig och effektiv hantering av EU-medel

Förslag om förvaltningen av jordbruks- och fiskerifonderna

Jordbruksverket har i dag det fulla ansvaret för en korrekt svensk hantering av medel från EU:s jordbruksfonder och havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden. Samtidigt har utförandet delegerats till ett stort antal stödmyndigheter. Styrningen av dessa sker indirekt genom avtal, föreskrifter, och ett stort antal skriftliga rutiner. Styrningen har försvårats av ett komplicerat och mellan programperioderna föränderligt regelverk. Det stora antalet inblandade aktörer har även inneburit utmaningar för verksamhetsutveckling, för genomförandet av gemensamma arbetssätt och en likvärdig rättstillämpning.

För att åstadkomma en mer ändamålsenlig och effektiv hantering av jordbruksfonderna behöver ansvar och befogenheter följas åt och synergier som möjliggörs av teknikutvecklingen tas tillvara. Utredningen föreslår därför en genomgripande förändring där ansvaret för handläggning, prövning och kontroll av areal- och djurbaserade stöd centraliseras från länsstyrelserna till Jordbruksverket och ansvaret för länsstyrelsernas handläggning och prövning av projekt- och investeringsstöd koncentreras till länsstyrelserna i Norrbottens, Örebro, Stockholms, Östergötlands, Västra Götalands och Skåne län.

Vi bedömer att EU-stöden som i dag hanteras av Skogsstyrelsen och Sametinget bör göras om till nationella stöd i syfte att förenkla och effektivisera. När det gäller Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden föreslår utredningen mindre förändringar som rör ansvaret för kontroller på plats och för de stöd som i dag hanteras av Havs- och vattenmyndigheten.

Förslag om förvaltningen av sammanhållningsfonderna

Förvaltningen av Europeiska regionala utvecklingsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska socialfonden+ är i dag uppdelad mellan Tillväxtverket och Svenska ESF-rådet. Fonderna skiljer sig åt vad gäller målgrupp, arbetssätt och sammanhang ur ett politikområdesperspektiv. Men det finns också grundläggande likheter. De bägge förvaltande myndigheterna verkar under ett gemensamt EU-regelverk med gemensamma krav på funktioner och processer. Regelverken förutsätter att medlemsstaterna främjar samordning och komplementaritet mellan fonderna och att dubbelarbete undviks. Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden+ har en nationell såväl som regional dimension och en förvaltning som är knuten till systemet med regionala strukturfondspartnerskap. Förutsättningarna för synergier och komplementaritet mellan fonderna har inte nyttjats fullt ut och likvärdigheten i hanteringen har varit föremål för kritik.

I syfte att adressera de utmaningar som identifierats och tillvarata synergier mellan fonderna och skalfördelar i förvaltningen föreslår utredningen att ansvaret för hanteringen av Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+ och Fonden för en rättvis omställning samlas hos Tillväxtverket. Vi föreslår också att dagens regionala strukturfondspartnerskap ska ersättas med ett system med mer strategiskt orienterade partnerskap med fokus på utlysningsskedet. Det bör övervägas att även Fonden för en rättvis omställning ska omfattas av partnerskapen. Utredningen gör bedömningen att antalet regionala program med finansiering från Europeiska regionala utvecklingsfonden bör minska under kommande programperiod. Utredningens bedömning är att ett program med regionala indikativa budgetramar vore mer effektivt och ändamålsenligt än dagens programstruktur.

Utredningen föreslår vidare att ansvaret som förvaltande myndighet för Interreg-programmen Norra Periferin och Arktis, Aurora samt Sverige-Norge flyttas från länsstyrelsen till Tillväxtverket. Ett antal mindre långtgående alternativ presenteras också.

Bedömning om förvaltningen av inrikesfonderna

Den nuvarande förvaltningen av Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik fungerar i huvudsak väl. Vi bedömer att möjligheterna till samordning fonderna emellan och möjligheterna till synergier med andra fonder och dess förvaltning är begränsade. Fonderna bör även fortsättningsvis hanteras av Migrationsverket respektive Polismyndigheten.

Uppdraget om behovet av en gemensam plattform

Utredningen bedömer att förvaltande myndigheter mer systematiskt än i dag behöver kunna dela information om EU-stöd i syfte att uppfylla högt ställda krav på granskning och kontroll. En anslutning till ett av kommissionen framtaget verktyg för datautvinning och riskbedömning kan öka svenska myndigheters förmåga att på ett ändamålsenligt, effektivt och rättssäkert sätt upptäcka dubbelfinansiering, intressekonflikter och oegentligheter. Att nyttja verktyget förutsätter inte en gemensam plattform för att hantera information om EU-stöd utan kan i stället ersätta ett behov av en gemensam plattform.

Uppdraget om anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet

Vi föreslår att det, genom en ny lag om ett effektivt skydd för vissa EU-medel, införs en lagstadgad anmälningsskyldighet för förvaltande myndigheter vid misstänkt brottslighet med EU-medel. Utredningen föreslår att regeringen utser SEFI-rådets ledamöter. Ledamöterna ska ha en ledande befattning vid respektive medlemsmyndighet.

Konsekvenser

Utredningen har analyserat förslagets konsekvenser och kvantifierat dem i den mån det varit möjligt. Vi bedömer att förslagen på sikt kommer att leda till ökad rättssäkerhet, mindre risk för fel och lägre kostnader för staten genom samordningsvinster och minskad risk för finansiella korrigeringar. På kort sikt förutses omställningskostnader när övergången till en ny organisation ska ske samtidigt med förberedelserna för en ny programperiod. Några år in i den kommande programperioden förväntas nyttan av effektiviseringarna överstiga de initiala omställningskostnaderna.

Ikraftträdande

Det organisatoriska förändringar som föreslås bör vara fullt genom-förda i samband med att nästa programperiod startar 2028. För partnerskapen under sammanhållningspolitiken föreslås ett stegvist in-förande med start den 1 juli 2025. Den nya lagen om ett effektivt skydd för vissa EU-medel föreslås träda i kraft den 1 juli 2025.

Datum 2024-05-28
Diarienummer SLK-2024-00450

Regeringskansliet
Finansdepartementet
Dnr Fi2024/00894
fi.remissvar@regeringskansliet.se
fi.ba.eu@regeringskansliet.se

Göteborgs Stad yttrande över remissen En ny organisation för förvaltning av EU-medel (SOU 2024:22)

Sammanfattning

Göteborgs Stad ställer sig positiv till utredningens förslag om att Tillväxtverket utses till en förvaltande myndighet för ERUF, ESF+ och FRO. Särskilt positivt är att en samlad fondförvaltning kan underlätta reell fondsamordning för hållbar urban utveckling i linje med EU:s urbana agenda. Göteborgs Stad ställer sig även positiv till att Jordbruksverket kvarstår som förvaltande myndighet för lokalt ledd utveckling genom Leader inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. I sammanhanget uppmärksammar Göteborgs Stad att Leader och integrerade territoriella investeringar (ITI) är metoder för territoriell utveckling som regleras i ett och samma kapitel inom Förordningen (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027 men ITI omnämns inte i utredningen.

Göteborgs Stad är öppen för förändring av antal ERUF-program under förutsättning att förändringen avspeglar lokala och regionala perspektiv och behov. ERUF-medel i form av Interreg är, menar Göteborgs Stad, en konkretisering av det europeiska samarbetet och tillför ett europeiskt mervärde till regional utveckling.

Göteborgs Stad föreslår att utredningen kompletteras med en beskrivning av förhållandet mellan de föreslagna regionala referensgrupperna och regionernas ansvar för regional utveckling. Dessutom föreslår Göteborgs Stad att allmänna val år 2026 och EU:s långtidsbudget efter år 2027 beaktas vid beslut om tidpunkt för eventuell övergång från strukturfondspartnerskap till regionala referensgrupper.

Slutligen, konstaterar Göteborgs Stad att principiellt ligger förslaget om anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet med EU-medel i linje med Göteborgs Stads trygghetsskapande och brottsförebyggande program 2022-2026.

Yttrandet

Göteborgs Stad lämnar yttrande över förslagen i rubricerad utredning avseende främst Leader, ERUF och ESF+ samt strukturfondspartnerskap. Yttrandet följer rubrikerna i utredningen.

7.3.5 Leader inom jordbruksfonderna

Som aktiv inom Leader i snart 25 år och som ledamot i övervakningskommittén för lokalt ledd utveckling under perioden 2014-2020, har Göteborgs Stad kunnat följa och få olika perspektiv på Jordbruksverket som förvaltande myndighet.

Göteborgs Stad har inga invändningar mot förslaget att stöd till lokalt ledd utveckling med Leader-metoden även fortsättningsvis hanteras av de lokala aktionsgrupperna och Jordbruksverket.

7.6.1 En förvaltande myndighet

Göteborgs Stad delar utredarens bedömning att ansvaret för Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Fonden för en rättvis omställning (FRO) bör samlas under en förvaltande myndighet. En sådan koncentration av EU-medel till en förvaltande myndighet kan möjligen bidra till synergi mellan EU:s fonder och program i linje med EU:s urbana agend.

7.6.2 Tillväxtverket som förvaltande myndighet

Göteborgs Stad delar utredningens bild av de två förvaltande myndigheterna. Därmed ställer sig Göteborgs Stad positiv till förslaget att Tillväxtverket utses till förvaltande myndighet för ERUF, ESF+, FRO samt eventuella tillkommande fonder och finansieringsinstrument inom sammanhållningspolitiken under framtida programperioder.

Göteborgs Stad ser fördelar med flexibla budgetramar som möjliggör anpassning till oförutsedda förändringar under programperioden. En sådan anpassning behöver såsom hittills grundas på föregående dialog med regionalt utvecklingsansvariga och andra relevanta parter. Angeläget är även att ansvar för sådan dialog är tydligt fördelat.

Med anledning av förslaget om att utse Tillväxtverket till förvaltande myndighet för flera av fonderna inom sammanhållningspolitiken konstaterar Göteborgs Stad följande.

Integrerade territoriella investeringar (ITI) som EU-kommissionen lanserade föregående programperiod var ett prioriterat insatsområde i det västsvenska ERUF-programmet med inriktning på hållbar stadsutveckling i Göteborgs Stad. Under innevarande programperiod har ITI integrerats i det nationella ERUF-programmet med inriktning på hållbar urban utveckling i hela Sverige. Förvaltande myndighet istället för regionalt utvecklingsansvarig myndighet hanterar därmed ITI direkt i förhållande till stödmottagarna.

ITI är tillsammans med Leader reglerade i kapitel II Territoriell utveckling inom Förordningen (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser för programperioden 2021–2027. Både ITI och Leader är metoder för lokal utveckling av urbana områden och landsbygd. I metoderna ingår att strategier är obligatoriska för användande av ERUF-medel.

Hållbar urban utveckling och utmaningar som storstadsregioner står inför kräver oftast ett holistiskt angreppssätt. EU:s urbana policy erkänner detta och banar väg för fonsdamordnade insatser. EU-regler möjliggör fonsdamordnade insatser finansierade av ERUF och ESF. Möjligheten till potentiella synergier mellan EU-fonderna har varit vägledande för Göteborgs Stads finansieringsstrategi för insatser inom hållbar stadsutveckling med ITI. Strategi är en obligatorisk del av ITI och Leader.

I praktiken har fonsdamordning av ERUF och ESF inte tillämpats i Sverige. En förklaring till detta är att Tillväxtverket och ESF-rådet har haft skilda ärendehanteringssystem. En samlad förvaltning av ERUF och ESF under Tillväxtverket kan eventuellt öppna nya möjligheter för fonsdamordnade insatser med ITI. Samarbete och lärande om ITI och Leader inom Tillväxtverket och Jordbruksverket liksom mellan myndigheterna har potential att bidra till en allt mer ändamålsenlig, effektiv och rättssäker statlig förvaltning av EU-medel.

7.6.4 Antalet program inom ERUF bör minska

Göteborgs Stad anser att programmen inom ERUF ska avspegla lokala och regionala perspektiv och behov. Därför är det angeläget att kommuner är delaktig i utformningen av ERUF-program.

Med erfarenhet av lokalt sekretariat för URBAN-programmet 2000-2006 har Göteborgs Stad tillsammans med regionalt utvecklingsansvariga myndigheter integrerat hållbar stadsutveckling i det västsvenska ERUF-programmet för 2007-2013 och använt ITI i hållbar stadsutveckling i Göteborgs Stad som en programövergripande metod för det västsvenska ERUF-programmet 2014-2020. Göteborgs Stad har även deltagit i dialog med Nutek (nuvarande Tillväxtverket) om möjlighet att införa JESSICA, ett initiativ från EU-kommissionen för att underlätta investering av EU-medel i hållbar urban utveckling. Inför innevarande programperiod har Regeringskansliet tagit del av Göteborgs Stads erfarenheter av EU-medel för hållbar urban utveckling inför att ITI skulle knytas enbart till det nationella ERUF-programmet 2021-2027. Inför kommande ERUF-program är det fortsatt angeläget att rikta ERUF-medel till hållbar urban utveckling, värna det territoriella perspektivet och att göra landets kommuner delaktiga i programförberedelserna.

Göteborgs Stad är öppen för nya lösningar för ERUF-program. Intressant kan vara att inför nästa programperiod undersöka en ny territoriell programindelning som inte nödvändigtvis utgår från NUTS2 utan snarare andra sektorsövergripande, gemensamma nämnare såsom storstadsregion och klimatneutrala städer. Social, ekologisk och ekonomisk hållbarhet är vägledande, anser Göteborgs Stad.

Göteborgs Stad anser även att det är relevant för Sverige att i ökad utsträckning kraftsamla kring EU-medel för innovation. Det är också prioriterat för Tillväxtverket, vilket innebär koppling till innovationsmyndigheterna som på olika sätt hanterar EU:s forsknings- och innovationsprogram Horisont. Ny myndighetsstruktur för finansiering av forskning och innovation har nyligen utretts (SOU 2023:59). Där uppmärksammades bland annat ERUF-programmens betydelse för det svenska ekosystemet för innovation. Göteborgs Stad menar att denna del av utredningen är relevant även för utredningen om en ny organisation för förvaltning av EU-medel.

7. 7 Förslag om förvaltningen av Interreg

Göteborgs Stad har länge varit en aktiv part inom de Interreg-program som omfattar Västsverige. Det är tydligt för Göteborgs Stad att Interreg konkretiserar det europeiska samarbetet och bidrar med europeiskt mervärde. För att ta tillvara detta i alla delar av Sverige kan justeringar av förvaltningsorganisationen vara befogad. Utredningens förslag berör dock endast Interreg-program som inte direkt omfattar Göteborg. Därför avstår Göteborgs Stad från att yttra sig över förslaget.

7.8 Förslag avseende systemet med regionala strukturfondspartnerskap

Göteborgs Stad är sedan start 2007 representerad i det västsvenska strukturfondspartnerskapet. Delaktighet i styrningen av EU-medel för genomförande av sammanhållningspolitiken i Västsverige har varit viktigt för Göteborgs Stad som aktiv inom det regionala utvecklingsarbetet i storstadsregionen Göteborg och Västsverige. Erfarenheterna av detta gör att Göteborgs Stad har förståelse för bakgrunden till utredningens förslag om förändring av strukturfondspartnerskapen. Likadant ser Göteborgs Stad möjligheten med en mer strategisk roll för nya regionala referensgrupper inom Tillväxtverket såsom utredningen föreslår.

Göteborgs Stad konstaterar att utredningen, som är avgränsad till statlig förvaltning, inte beskriver vad förslagen innebär för regionalt utvecklingsansvariga myndigheter och inte heller för övriga organisationer som ingår i nuvarande strukturfondspartnerskap. Utredningen tar upp frågan om antal ERUF-program men förklarar inte hur förändrat antal ERUF-program kan påverka det regionala utvecklingsansvaret eller de regionala referensgrupperna.

Motsvarande beskrivning av till exempel förändrad territoriell indelning av ERUF-programmen lämnas inte heller. Göteborgs Stad uppfattar att samtliga förändringar, som presenteras i utredningen, får påtagliga konsekvenser för kommunalt och regionalt myndighetsuppdrag. Risk finns till och med för målkonflikt.

Med utgångspunkt i partnerskapsprincipen föreslår därför Göteborgs Stad att utredningen kompletteras med en beskrivning av förhållandet mellan föreslagna regionala referensgruppers och regionala utvecklingsansvaret, som idag vilar på Sveriges regioner.

Göteborgs Stad är inte övertygad om att övergång från strukturfondspartnerskap till regionala referensgrupper bör påbörjas under 2025. Allmänna val som genomförs året därpå 2026 och EU:s långtidsbudget för perioden efter 2027 kan medföra förändring av ERUF-program och därmed nya förutsättningar för regionala referensgrupper. Dessutom är angeläget att kompetens och arbetssätt avseende EU-medel och regional utveckling som nuvarande strukturfondspartnerskap besitter tas tillvara och anpassas inom ny organisation för en hållbar förvaltning av EU-medel.

9. En gemensam plattform

Som mottagare av olika typer av EU-medel använder Göteborgs Stad bland annat EU:s Funding and Tender Plattform som är avsedd för administration av EU-medel förvaltrade direkt av EU-kommissionen. Plattformen är utformad inte enbart utifrån övergripande förvaltnings behov utan även stödmottagande organisationers behov av intern styrning av EU-medel. Göteborgs Stad anser att det är en av plattformens styrkor jämfört med de olika system som används för gemensamt förvaltrade EU-medel. En annan fördel är att EU-kommissionens plattform är ett digitalt verktyg som är gemensam för olika EU-medel och kan användas för olika ändamål till exempel allmän programinformation, projektadministration och portföljstyrning. Göteborgs Stad är positiv till att en liknande plattform introduceras i samband med ny organisation för förvaltning av EU-medel i Sverige.

10 Anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet med EU-medel

Enligt Göteborgs Stads trygghetsskapande och brottsförebyggande program 2022–2026 är ökad samverkan och kunskap viktiga delar av brottsförebyggande arbete. Insatser som minskar möjligheten och benägenheten att begå brott är också avgörande. I det brottsförebyggande arbetet samarbetar Göteborgs Stad med flera av myndigheterna som omfattas av utredningen om anmälningsskyldighet vid misstänkt brottslighet med EU-medel.

Göteborg den 12 juni 2024

GÖTEBORGS KOMMUNSTYRELSE